

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

červen, červenec 2022

Slovo

pana starosty ...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u dalšího vydání Velkoborských novin. Léto je již v plném proudu a sluníčko krásně hřeje. Někteří odvážlivci již smočili svá těla v rybníce, kde voda ještě není moc teplá. Ostatní si musí ještě počkat, až se trochu ohřeje.

V sobotu 30. dubna byly ve všech našich obcích vztyčeny májky. Počasí přálo, a tak někteří vydrželi u májky až do ranních hodin.

Ve čtvrtek 5. května do naší obce zavítala kolona historických vozidel americké armády v rámci oslav osvobození a konce II. sv. války.

V sobotu 14. května se konala okrsková hasičská soutěž v Jetenovicích, na které hasiči a hasičky z Velkého Boru vybojovali dvě první místa. V podvečer se konal v kostele sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru koncert duchovní hudby, na kterém jako hosté vystoupili Markéta Stivínová (příčná flétna) společně s Pavlem Kloubem (kytara). Následně koncert pokračoval vystoupením Velkoboru.

V současné době se na hřbitově opravuje chodník kolem věže. Starý, již nevyhovující a nebezpečný, bude nahrazen novým ze žulových kostek.

V pátek 24. června od 17 hodin proběhne ve výstavní síni obecního úřadu vernisáž výstavy „Vážím, vážíš, vážíme“, na které budou k vidění nádherně renovované váhy ze sbírky manželů Kourových. Úvodem vystoupí pěvecký sbor Velkobor. Všichni jste srdečně zváni. Výstava potrvá do 22. července a otevřena bude v pracovní době obecního úřadu. Vždy je lepší předem zatelefonovat a domluvit se s pracovníky úřadu na návštěvě.

V sobotu 25. června proběhne na hřišti Sokola Velký Bor od 16 hodin **pout'ový fotbalový zápas**.

Na **velkoborskou pout'**, která se bude konat 26. června, rozbalí na návsi své atrakce opět firma Flachs. Následující neděli, tj. 3. července se koná **pout' v Jetenovicích a Slivonicích**.

O svátku v úterý 5. července se uskuteční **diskotéka postupně pro všechny generace**.

V sobotu 6. srpna se bude konat **Velkoborská lávka**, což je přejezd rybníka u hřiště na kole a s trakařem. Přijďte si zasoutěžit a užít si nádherné odpoledne plné her a zábavy.

Přeji Vám všem úžasné prožité léto a šťastný návrat z dovolené. A nezapomeňte, že život máme jen jeden, tak ho žijte naplno. Děkuji za pomoc všem, kteří bez mrknutí oka pomáhají při organizování akcí a úklidu obcí.

oslavenci v červnu

84 let Maixner Kamil
60 let Lešl Ottová Alena
65 let Rupert Jiří

Slivonice
Velký Bor
Velký Bor

oslavenci v červenci

70 let Palečková Irena

Velký Bor

oslavenci v srpnu

60 let Kocůr Josef
60 let Sieberová Danuše
65 let Němcová Marie
83 let Strolený Václav

Jetenovice
Velký Bor
Velký Bor
Velký Bor

**Oslavencům přejeme
hodně štěstí a zdraví.**

Provozní doba Coop Velký Bor:

2. 7. zavřeno

5. - 6. 7. svátek - otevřeno 7:00 - 10:30 hod

11. 7. - zavřeno

15. - 16. 7. - zavřeno

Provozní doba pošta Velký Bor:

1. 7. 2022 zavřeno

**Historická vozidla americké armády v rámci
oslav osvobození a konce II. sv. války.**

**Dne 09.06.2022 naučil starosta obce
Velký Bor Marečka Oudu jezdit na kole.
Patří mu za to velký dík!**

Lucie Oudová

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

To je známé přísloví

že „Medardova kápe, čtyřicet dní kape“. Tak to jistě všichni znají, a možná, že na to třeba i mnozí dají a po Medardu dny počítají. Ano, mnozí na to dosti věří a po Medardu počet dní měří. Jistěže to je známé přísloví a možná mnohé osloví a jsou kolem něj debaty, zejména mezi těmi, co trávu na seno kosí, neboť je to špatné, když do senoseče voda shůry teče, to se potom špatně suší, když déšť sušení nežádoucně ruší. A ono to právě vychází po Medardu, kdy začínají ve velkém sena, jak se to tak říká. To bývá kolem sv. Antonína, kdy pilný hospodář trávu na seno stíná. Ano, 13. června je Antonína a nebo potom 21. června je sv. Aloise, a to lidová pranostika radí: poseč seno, neboj se! Tím jako by se říkalo, že už není na co čekat. A říkají mnozí, že dnes už ani na ty přísloví či pranostiky se nedá zas až tak moc spolehnout. Tak uvidíme, jak to letos bude. Tak nějak jsem si ani nevšiml, že by letos na Medarda, to je ve středu 8. června, přšlo, tak by to mohlo být s tím senem letos dobré, když před Medardem přece něco zapršelo, takže i tráva mohla přece jenom dobře narůst.

Tedy že by na Medarda letos přšlo, to jsem letos neviděl, možná, pokud to bylo v noci, tak to jsem spal a pokud to bylo ve dne, tak jsem se možná zrovna z okna nedíval. Ale čeho jsem si ten den, toho 8. 6. 2022 všiml, že se mi v elektronické poště, tzv. e-mailu, objevila zpráva: „Uzávěrka novin bude v pátek 10. 6. Díky za příspěvky. R.R.“ Jistě, že z textu je jasné, že jsem jaksi nebyl osloven já osobně, ale bylo to v mé poště, tak při trochu vztahovačnosti jsem to cítil, jako že jsem osobně osloven byl. No, a z toho oslovení jsem tak nějak došel k tomu, že bych něco napsat měl. Ale co?! Dopředu, do zásoby nepíši. A když do VB novin, tak by to mělo být něco z Velkého Boru či o Velkém Boru a nebo co se týká všech, tedy i obyvatel velkoborské obce.

Tak nějak jsem už dříve uvažoval napsat něco o tom: co či kdo tak nějak Velký Bor dříve proslavil či nyní proslavuje – činil, či činí známým. Pana Silvestra Krnku bych tak nějak obzvlášť neoslavoval, a už má na návsi kamenný pomník. Snažím se tak nějak psát něco z rodů, ze kterých pocházím, co jsem prožil, co si pamatuji, abych nějaký svůj díl přidal do „Paměti rodů.“ Taky přepisuji, aby se to lépe a snáze četlo: „Paměti a vzpomínky ze světové války 1914–1918, jak je zapsal můj děda z mamínčiny strany. V závěru těchto svých zápisků z války a o válce píše, proč to zaznamenal, proč to psal: „... abyste věděli, co jest to válka!“

A čtení je to nepěkné, hrozné, ba strašné. Byl na frontě, v první linii, v zákopech v Srbsku, Černé Hoře, byl na Itálii, Rumunsku, Rusku. Co viděl těch mrtvých, postřílených, dělostřeleckými granáty roztrhaných, hezdně zmrzačených, raněných. A ptá se, proč?!

Když jsem o těch hrůzách válečných, životních

podmínkách na frontě, hladu a smrti četl, tak jsem si vzpomněl na jednu píseň Jiřího Suchého – o tulipánech. Pamatuji si z toho už jen ta slova že: „když výstřel padne, voják se skácí, tulipán vadne, barva se ztrácí, i kytky pozná, že bitva hrozná životu nesvědčí. A proto, když se kvůli pánům začnou lidi mezi sebou prát, neprospívá to vůbec tulipánům – a nezlobte se, já mám kytky rád.“ Jistě, že v této písni nešlo jen o kytky, o tulipány, ale především o vojáky, o lidi. A ten můj děda v tom svém válečném deníku píše, že mnohé ty mrtvé vojáky znal, s nimi se znal, věděl o nich, že mají doma rodiny, že mají manželku, děti, hospodářství. A už se domů nevrátí! Rodiče oplakávají svého syna, manželka vdova, svého manžela a děti, sirotci, svého otce. A píše ten můj děda, který byl ve válce na frontě celé čtyři roky, co užili hladu, žízně a zimy a všech možných válečných útrap. A začalo to Srbském a nakonec z toho bylo podle odhadů 17 miliónů mrtvých a potom „Španělská chřipka“ a potom zas začalo to Rakouskem, Českem, Polskem a bylo z toho nakonec, jak je odhadováno, až 65 miliónů mrtvých. Války, fronty, koncentráky, gulagy, vězení kolik mrtvých, kolik lidského utrpení – jakou cenu má lidský život! A proč to všechno?!

O tom by se mohlo a možná mělo hodně psát a lidi upozorňovat, varovat. A lidé jsou, bohužel, nepoučitelní. A pokrok je patrný v mnohých oblastech. A to i ve válečných zbraních. Otázka je, zda v té, či oné oblasti je to pokrok správným, dobrým směrem. Například jak jsem psal o oblékání, a samozřejmě i ve zbrojení. Náš pan Krnka se jistě o pokrok ve střelných zbraních zasloužil. Vymyslel opakovací pušku, aby např. voják stačil vícekrát vystřelit a více nepřátel postřílet. Z toho, co jsem o něm četl, jsem nenabyl dojmu, že by to byl nějaký velký vlastenec. Když neuspěl se svým vynálezem u velení armády Rakousko-uherské, tak svůj vynález nabídl generalitě Ruské. A v 1. světové válce tyto dvě země bojovaly proti sobě. I na ruské frontě můj děda byl jako řadový voják rakousko-uherské armády.

Zatím bych tedy skončil zmínku o jednom slavném velkoborském rodáku a zmínil další, co Velký Bor proslavili a i v současnosti proslavují. Tak třeba taková firma Vebor, tak o ní zas tak toho moc nevím, když bude chtít, ať o sobě dá do novin vědět. Dále pak je to náš slavný pěvecký a chrámový sbor Velkobor. Ten o sobě dává do našich novin pravidelně vědět. A potom jistě za zmínku stojí starobylý velkoborský kostel a jeho perla Velkoborská Madona. Jak kostel, tak naše Madona by si zasloužily o nich napsat víc. Tak snad až někdy příště.

Jen malou poznámku k slavné, možno říci světově známé gotické soše Madony. Byla na světové výstavě v Montreálu. Její vznik je datován někdy před rok 1400. Takže stáří jistě úctyhodné. Četl jsem někde, že: co je krásné, to je vzácné. A gotické umění v Čechách je vzácné i z toho důvodu, že ho dost bylo

pokračování na další str.

zničeno v husitských válkách. Husité výtvarnému umění zas až tak moc nepřáli, ba spíše možno říci, že ho likvidovali. Husitství, to je samostatná kapitola našich dějin. To přenechám větším znalcům a odborníkům. K té naší velkoborské Madoně bych uvedl, že podle odborníků, patří do gotického krásného umění a tato, že je tzv. eucharistická. A sice, že Matka Boží Panna Maria svého malého synka jen prostě nechová, ale jakoby jej na vztažených rukách podává, aby ho lidé přijali. To se týkalo tzv. svatého přijímání, ale je možno obecně říci, že nabízí své Dítě, Božího Syna k přijetí všem, i v tom smyslu, aby lidé přijali jeho božské učení učení lásky. A mnozí lidé nepřijímají, nemají zájem, nevěří.

Je to možná něco jako anekdota, či se to opravdu stalo: Jak potká věřící nevěřícího, tedy ateistu. A ten ateista nadává, co se to ve světě děje a co to počásí vyvádí. A ten věřící v Boha se (možná tak nějak pichlavě) ho zeptá: „A prosím Vás, kdo to řídí?“ A ten ateista na to: „No, kdo by to tak asi řídil. Nikdo.“ „No tak to se nedivte, že to tak vypadá!“ ten věřící v Boha na to. Ten si myslí, že to někdo všechno řídí, že to řídí nějaká ta vyšší moc, jedním slovem: Bůh. Tomu, kdo v Boha nevěří, samozřejmě takový nějaký „Řídící“ schází.

Já se tedy klidně přiznávám k tomu, že si taky myslím, že to někdo řídí. Prostě v Boha věřím. Říkal to i náš pan premiér Fiala, když byl v tomto týdnu ve čtvrtek 9. 6. v Římě, ve Vatikánu na setkání s papežem Františkem. U premiéra víra nemusí být samozřejmostí, u mě, jako kněze Říkokatolické církve se to dá předpokládat. A když už jsem zmínil, kdo jsem, tak přidám to, jak jsem to pěkně schytl, za to co jsem minule napsal, jak jsem se se zlou potázel, že se vůbec

nehodí, abych o něčem takovém já psal.

No, tak ještě něco málo přidám a potom se pokusím to uvést na pravou míru, proč jsem se o tom zmiňoval a zmiňuji. Píšu to, co je na internetu. Novinky. Seznam.cz. Tak třeba něco z letoška: 30. 4. : „Dcera Madony vyšpulila zadeček v provázkových tangách. Jinak na sobě nic neměla.“ Téhož dne: „Televizní hvězdička předvedla tetování přes půl zadku. Spodní díl plavek jako by ani neměla.“ (To vše je samozřejmě s komentářem a vyobrazením volně dostupné.) A ještě něco málo: „Sexy brunetka ukázal poprsí i podbřišek v šatech, které neměly konkurenci.“ Slavná modelka Doja Cat na ples roku dorazila nahoře bez. Vystačila si jen s kalhotami. Prsa umravnila zlatými přelepky. „Můžete je mít venku, to není zločin,“ řekla k volbě outfitu. 16. 5. : „Lidem padala brada. Sex rapperka Megan Thee Stallion (27) vystoupila na udílení cen v modelu odkrývajícím téměř vše. Ví, co fanoušci chtějí. Vnadná hudebnice láká na nové album fotkou nahoře bez.“ 2. 5. : „Silikonové vnady si zakryla rukou, rozkrok kusem oblečení. Nella Slováková se předvedla téměř nahá.“

Vůbec tady tím nechci dělat propagaci „odvážnému“ oblečení, či spíše neoblečení. Jistě se takové oblečení, i módní ženské plavky a spodní prádlo v reklamách i v reálu mnohým lidem líbí, ale otázkou je, což se jako věřící v Boha mohu zeptat, ano, otázkou je, zda se takový „pokrok“ líbí Bohu a jestli to, co se děje v přírodě a vůbec ve světě by nám nemělo něco říci. A už slyším, a nejen ty v Boha nevěřící: to přírodní má na svědomí globální oteplení a to nemírové, ti, kdo nectí mír. No, tak uvidíme, co bude dál. Jistě sobě i vám všem přeji, aby „pokrok“ krácel k dobru a míru.

Stanislav Bušta

Jak je to s poutí?

V křesťanské Evropě se k cílům náboženských poutí, zejména výročním poutím k místním kostelům v den jejich zasvěcení nebo v den svátku jejich patrona, soustředil společenský život včetně komediantů. S postupnou ateizací se tento zvyk osamostatnil od náboženského původu a pouť se tak v profánním světě stala synonymem zábavního parku.

V Evropě se místo pouti stávalo centrem společenského života. Proto se k němu přidružoval i zábavní program, který byl zejména pro děti nejvýraznějším a nejlákavějším projevem poutě. Po místech poutí kočovali se svým vybavením komedianti: majitelé kolotočů, houpaček, zábavních střelnic, strašidelných domů a dalších atrakcí, mnohdy společně s kočovným divadlem s náboženskými i světskými tématy.

Později se tento účel osamostatnil, například slavná pražská Matějská pouť se od kostelů a svatého Matěje v Dejvicích přestěhovala na Výstaviště a většina

komediantů a zábavních parků se stěhovala bez ohledu na náboženské dění. V dnešní době se občas a místy tradice sloučení náboženské a zábavní slavnosti obnovuje.

čerpáno z internetu

Sbor

Velkobor

Díky našim sponzorům se v květnu mohl uskutečnit další Májový podvečer duchovní hudby v našem kostelíčku. Pozvání přijali paní Markéta Stivínová s panem Kloubem a připravili krásný recitál pro flétnu a kytaru. Velmi nás potěšilo, že doprovodili i písně VELKOBORU a po koncertě s námi povečeřeli a popovídali si.

V červnu jsme naše vystoupení ještě zopakovali na Noci kostelů v Chanovicích. Zde našemu zpěvu předcházela přednáška ředitele klatovského muzea pana Smolíka o životě středověkých obyvatel našich vesniček a jejich putování po křesťanských slavnostech tehdejší doby.

V tomto víkendu se Velký Bor o pouti může těšit na výstavu různorodých zrenovovaných vah od pana Koury ze Strážovic, kterou připravil pan Záborský a tradičně ji zpestří několika písněmi i VELKOBOR. V neděli se koná mše svatá od 11,00 h v kostele sv. Jana Křtitele – zveme všechny poutníky. Po pouti už je jen krůček k prázdninám, na které se určitě moc těší všechny děti a s nimi i pedagogové – je nás ve sboru docela dost pedagogických pracovníků a snad i proto nás zpívání moc baví a budeme se těšit po prázdninách na další pěveckou sezonu. Přejeme i vám pohodovou dovolenou a pěkné zážitky z cestování.

Marie Hlůžková

SDH

Jetenovice

Milí spoluobčané, dne 30. 4. jsme tradičně postavili májku opět za hojné účasti místních obyvatel.

Akce, která nás stála mnoho času a velkých příprav, proběhla 14. 5. a tou byla okrsková hasičská soutěž u příležitosti 110 let od založení hasičského sboru. Soutěže se účastnilo 1 družstvo dětí ze Slatiny, 4 družstva žen (Jetenovice, Velký Bor, Svěradice, Slatina), 8 družstev mužů (2x Jetenovice, 2x Velký Bor, Holkovice, Defurovy Lázně, Svěradice a Slatina) a 2 družstva veteránů (Jetenovice a Slatina). Naše hřiště se zcela zaplnilo lidmi a někteří vydrželi až do ranních hodin.

Dne 4. 6. jsme společně vyrazili na dlouho odkládaný výlet do příbramského hornického muzea. Děti si užily podzemní chodby, jízdu vláčkem i dětské hřiště. Počasí nám přálo až do posledních pár minut, kdy někteří dobíhali autobus v dešti.

Letní prázdniny zahájíme jako každý rok **poutí**, která letos bude první neděli, tedy **3. července**. Také si zahrajeme poutový fotbal. V sobotu **2. července** vás zveme na **večerní posezení** na hřišti s hudbou.

Všem děkuji za pomoc při organizování našich společných akcí a všem přeji krásné léto!

Starosta SDH Jetenovice
Petr Makovec

Okrsková hasičská soutěž

Příbramské hornické muzeum

Stavění májky

SDH

Velký Bor

Po pilných přípravách vyrazila naše družstva 14. 5. na okrskovou soutěž do Jetenovic. Soutěže se zúčastnila 3 družstva (2 muži a 1 ženy). Počasí nám přálo a my jsme si soutěž náležitě užili. Naše ženy obsadily krásné první místo s časem 34,86 s. Team A obsadil rovněž první místo s celkovým časem 93,66 s, druhý tým starších mužů obsadil krásné šesté místo s časem 110,75 s.

V květnu byla naše JPO jednotka povolána k požáru v místním VOD. Naštěstí se jednalo o malý požár, který neměl žádné následky.

4. 6. naše ženy vyrazily na vyřazovací soutěž do Rabí. Umístily se na krásném pátém místě ze čtrnácti družstev žen I. věkové kategorie, s celkovým časem 131,75. Staly se jedním z postupujících družstev na okresní soutěž, která proběhne 25. 6. 2022 v Bystřici.

18. 6. proběhla u nás na fotbalovém hřišti vyřazovací soutěž mužů. Náš team A skončil bohužel na jedenáctém místě ze šestnácti družstev.

Radmila Štípková

Team A na vyřazovací soutěži 18. 6.

Okrsková hasičská soutěž v Jetenovicích - velkoborské ženy

Okrsková hasičská soutěž v Jetenovicích - team B

Okrsková hasičská soutěž v Jetenovicích - team A

Moje borovské kořeny

– Pastejříků (Kališů)

Bál jsem se vrata otevřít a raději jsem se rozmrzele vrátil. V té chaloupce byla také svatební hostina. Martička si brala nadlesního Láďu Vávru, později zvaného Sosna. Měli spolu dceru Jitku, která se provdala za Vladislava Sixtu. Jejich dcera Diana vystudovala právnickou fakultu a vdala se za televizního moderátora Jančaříka. Žijí v Plzni.

Na statku U Kališů zůstal tedy hospodařit Venda, strejda Kališů. Hrozně hodný pán. Oženil se s Annou Kouteckou z Újezda u Chanovic (Oujevce). Teta vyprávěla jak si ji o pouti namluvil. Jak šla od tancovačky domů a přišla večer v jiných šatech a Venda ji nepoznal. Měli se moc rádi. Strejda Jarda Štěch říkával: „Žádnej chlap neměl svou manželku rád tak jako strejda Kališoc.“ Vyprávěl mi jeho vnuk Vašík, jak jednou babička po obědě spala a na dvoře začal vyvádět kohout. Dědu to zlobilo a žádal vnuka aby kohoutovi domluvil, jinak babičku vzbudí. Vašek vzal vzduchovku aby kohoutovi domluvil. A trefil se. Kohout dělal mrtvého. Jenže on to nehrál, byl mrtvý doopravdy. Babičku sice nevzbudil, ale nastal problém, jak to babičce šetrně sdělit. Každou neděli strejda zapráhl Mindu a Fuksu do bryčky jel s tetou do Oujevce. Přes kolena deku.

Strejda Venda s tetou Annou měli dvě děti Vaška a Bolušku. Naproti starému stavení bydlela teta Lojzička s Martičkou a Kájou, pak Kája s rodinou. O víkendech či o prázdninách tu byl vždy ještě někdo z Prahy. Spousta milých lidí. Ve stáji dvě kobyly do tahu, hříbě a hřebice. Všude jsem se motal i já. Díval se, jak se kšírují koně, jak se zapřahá, jak se uvolňují nákolníčky vozů, kolo se pošoupne a obnažená část se maže kolomastí. Jak se v zimě nakládá hnůj a pečlivě se širokým prknem plácá do tvaru střechy. Jak při večerním dojení zasedají ženské na nízké stoličky ke kravám. A sledoval, jak se narodila malá prasátka, tele či hříbě.

Poslední roky před JZD dělali někteří sedláci žně společně. Štěchoc, Kališoc Zábranských a Mouraloc. Valovky dělaly hrstě, které ženské vázaly povříslly. Pak se snopky natahaly do řad a stavěly se paňáky. Na žně přijeli příbuzní z města, zvláště u Kališů jich bývalo hodně. Pak zapomněli na svá městská postavení a byli to zase venkovani s půdou srostlí. Aspoň u první generace, která se na Boru ještě narodila, to platilo.

Moje první brusle byly ty co se pomocí kličky připevnilly na boty. Šlajfky. Bylo to asi v první třídě, první led, hráli jsme na rybníčku u Pavelcovic na rybáře. Dvě řady dětí proti sobě a já se s někým srazil. Nad okem mi naběhla taková boule, že jsem na oko neviděl. Hned mě vzeli k doktorovi do Horažďovic a velká úleva, oku nic nebylo jen ta hrozná boule. Večer jsem to pak vyprávěl v kuchyni u Kališů, ještě celý roztrěsený.

Vendův syn Vašek se zvedl a odešel do sednice ve štítě. Za chvíli se vrátil a já ještě teď vidím, jak stojí ve dveřích a v ruce má brusle. Opravdovské brusle přišroubované na černých botách. Džeksny. Byly pro mne. A já je používal až do svých dvanácti let, kdy jsem dostal k Vánocům kanady. Vašek se oženil s Miňou Šmatů. Svatební hostina byla u Šmatů pod hradem. Vzpomínám, jak Vašek s Miňou jedli polévku s knedlíčky z jednoho talíře. Boluška si vzala Karla Koláře ze statku u Držků. Svatební hostina byla v novém stavení u Kališů. Pan Šmat, Minin otec, hrál na harmoniku. Otevřely se dveře a stál v nich Olda Zábranských. Šmat jen pokynul k prázdné židli vedle sebe a povídá: „Pojd' zpívat, Oldo, držím Ti tu místo.“ A já přemýšlel, jak to mohl ten Šmat vědět, že Olda přijde a tu židli měl připravenou. A zpívali. Hlavně hašlerky, na ty byl pan Šmat specialista. Boluška se narodila dcera Blanka a pak syn Karel, který je v současnosti předseda družstva. Blanka se provdala za Františka Smitku z chalupy U Ševerů. Jejich dcera Blanka vystudovala pedagogickou fakultu a dcera Eva elektrotechnickou fakultu Západočeské univerzity.

Vašek Pastejřík bohužel tragicky zahynul na motocyklu.

Mámin bratranec Bohouš Pastejřík byl v Praze stavitel. Vzal si dceru učitele Žižka Olgu a měli spolu tři děti. Olinu, Bobíka a Hanku. Všichni se vraceli často ke Kališům na Bor. Hana vystudovala DAMU a hrála v slavném Divadle za branou až do jeho zavření. Její syn Martin Vrba radí prezidentovi Spojených arabských emirátů šejkovi Chálífovi bin Zaid al Nahyan.

Strejda Bohouš Pastejřík, stavař, se jako jediný z rodiny nechal ovlivnit ideou komunismu. Snad se znal i s Gotwaldem. Podle mé matky se ale zasloužil, že v tesárně v Chanovicích se stali ředitelem a jeho zástupcem Standa a Franta Pavlovských, synové původního majitele. V Čechách věc nevídaná a velké plus pro strejdu i pro Chanovice okolí. Jednou mě strejda Bohouš vzal s sebou na houby. To mi mohlo být tak osm let. Z kuchyně Zábranských vedlo k nám na dvůr zamřížované okénko a já si často povídal se strejdou Zábranských. Byl jménem Jaroslav a vrstevníci mu říkali Slávo. Mně říkali taky Sláva, ale byl jsem Stanislav. A protože strejda Zábranských nenáviděl vše nespisovné a spisovně i mluvil, říkal mi Jaroslave. A já ho hrozně rád poslouchal. V době, kdy rádio bylo plné budovatelských písní a Vítězného února, nazýval strejda tuto událost zásadně komunistickým pučem. V padesátých letech vozilo v létě JZD jalovice na pastvu do hraničního pásma. Jeli tam s nimi dva mladíci, Václav Turek (Moural) a Venca Nováček a dva důchodci. Strejda Držkoc a tenhle strejda Zábranský. Ten tam ale začal vojákům vysvětlovat, že on když byl za Rakouska na vojně, důstojníci byli šlechtici.

pokračování na další str.

A podívejte, kdo vám velí teď. Možná, že taky něco prohodil o tom puči. Zkrátka milého strejdu Zábranských naložili jako ideově závadný element do gazíku a odvezli zpátky na Bor. Tak tenhle strejda Zábranský dal mně, osmiletému, po mém návratu z hub s Bohoušem u okénka díl: „Co si můžeš s tím komoušem povídat?“ V šedesátých letech emigroval Bohoušův syn Bobík do Švédska, dceři Haně, herečce, pak za normalizace rozprášili Krejčovo Divadlo za branou a strejda Bohouš z těch levicových idejí vystřízlivěl.

Největší kariéru z máminých bratranců udělal František Pastejřík (strejda Frantík). Vystudoval reálku v Plzni a vysokou školu chemickou v Praze. Za první války narukoval a jako inženýra chemie ho armáda převelela do továrny na výrobu munice Sellier Belot, kde se posléze stal generálním ředitelem. Za jeho ředitelování se továrna stěhovala z pražského Žižkova do Vlašimi. Matka vyprávěla, že Horažďováci chtěli, aby fabriku postavil v Horažďovicích, ale vláda to nedovolila. Příliš blízko hranic. Strejda Frantík měl až do padesátých let pronajatou honitbu na borovském katastru. Hlavní zvěř byla tenkrát koroptev a zajíc. Bažanta strejda na Boru vysadil. Honitbu mu zpočátku hlídal jeho strýc, můj děda Václav Pastejřík. Ten sám nestřílel, ale chodil honitbou a sbíral pytlácká oka. Bohouš Šmrha, kterému Pepík Sládek říkal mezinárodní lupič Kabourek, mi vyprávěl, že děda seděl na lavičce před zdí naší zahrádky a oka přebíral. Určoval, kdo které oko vyrobil. A to moje, říkal Bohouš Šmrha pyšně, to poznal hned. To je Šmrháčkovo. Je z nich nejlepší. Po změně poměrů, vyprávěl strejda Jarda Štěch, že Frantík přijel a řekl, že místní musí založit myslivecké sdružení, jinak že jim tam vrchnost někoho strčí. Podle Jardy přivezl

některým z těch nových mladých myslivců i flinty. Do sdružení vstoupil i můj otec, ale ten si flintu koupil sám. Ručně rytou dvojku ráže 16. Vejprtku.

Frantík se oženil se sestrou ing. Petrtyla Boženou, (teta Božka). Na jedné se svých návštěv Prahy jsem byl s matkou v zoo. Pak jsme byli na návštěvě u Frantíka. Já nadšeně vyprávěl co jsem v zoo všechno viděl a teta se zeptala: „Taky tam tak hrozně smrdí opice? Já jsem tady ještě v zoo nebyla, ale v Paříži smrděly strašně.“ To se mi moc líbilo. V padesátých letech, byla Paříž a severní pól asi stejně dostupné. Naprostá exotika. A teta tam byla a dokonce v pavilónu opic. Teta Božka prý nosila jako první žena kalhoty, což prý se podle mé matky hrubě nelíbilo mému dědovi. Frantík a Božka spolu měli dceru Bolužku, ta si vzala pana Bílého a jejich jediná dcera Rena emigrovala s manželem do Švýcarska. Po roce 89 se vrátila a restituovala Frantíkem postavený dům v Ovinecké.

Pastejříci žijící v Praze se pravidelně scházeli s rodinami v kavárně Savarin v paláci Sylva-Taroucca na Příkopech. Matka na to často vzpomínala. Když v šedesátých letech běžel v televizi anglický seriál Sága rodu Forsytů, připomínalo jí to tu noblesu setkávání širší rodiny v Savarinu, kam strejda Frantík přijížděl ze svého pánského klubu.

U Kalíšu zůstala vdova po Vaškovi Miňa se synem Václavem a ve starém stavení žili až do osmdesátých let strejda Venda a teta Anna. Mladý Václav vystudoval vysokou zemědělskou školu v Suchdole a pracuje jako agronom v družstvu Velký Bor. Oženil se s Janou Jankovskou ze Strakonice a mají spolu dvě dcery. Lucku a Renatu. Renata si vzala Martina Kopnického a vrátila se s manželem na Kalíšu grunt.

Stanislav Trčka

Stavění májky

Cvičení RUN-DANCE

Ohlédnutí za právě uplynulou sezonou

A je to tady. Přišel okamžik, kdy mohu říct: „Skončili jsme jasná zpráva.“ Zamáčknu slzu v oku ano, je to tak, ukončili jsme první sezonu cvičení RUN-DANCE. Uteklo to jako voda a přišel čas na letní oddych. Věřím, že nám všem přineslo toto cvičení nový atraktivní typ pohybové aktivity, zvýšilo naši fyzickou kondici a také odplavilo výraznou část našeho tělesného tuku.

První lekce cvičení RUN-DANCE startovala v pátek 15. 10. 2021 a poslední cvičení právě uplynulé sezony proběhlo v pátek 20. 5. 2022. Během této doby proběhlo celkem 82 lekcí cvičení RUN-DANCE, při nich každý z nás udělal se svými činkami 262.400 posilovacích cviků a 367.360 kroků, skoků a tanečních prvků. Spálili a vypotili jsme takové množství kalorií a tuků, které odpovídá snížení hmotnosti všech cvičenců

o neuvěřitelných 492 kg. Na druhou stranu je nutno říct, že část spálených tuků se do těla opět vrací ve formě konzumace potravin, což je ale u všech typů sportovních aktivit podobné. Důležité je, aby výdej kalorií byl vždy vyšší než jejich příjem. Jak správně pracovat s příjmem a výdejem kalorií, ale i mnoho dalších důležitých věcí, které mají vliv na snížení Vaší hmotnosti, se dozvíte v knize Jak za měsíc zhubnout 5 kg bez diet a stresu, která je teď k dispozici i v obecní knihovně.

Během lekcí RUN-DANCE jsme se naučili vnímat hudbu a sladit pohyb těla v jejím rytmu. Díky RUN-DANCE zde také máme team úžasných kankánových tanečnic, které by si okamžitě mohly stříhnout roli v nějakém novém westernovém filmu. Tento ženský team také výrazně zmužněl, a to v dobrém slova smyslu. Podívejte se na jejich zpevněné a krásně vytvarované svaly, které jim mohou závidět i mnohé bojovnice MMA. Se vši skromností připouštím, že se mi podařilo vytvořit team dokonalých žen s naprosto dokonalými těly, což se je jen tak někomu nepovede.

Během cvičení jsme také řešili různé „ženské problémy“, například povislá prsa. Jedna cvičenkyně si postěžovala, že když přijde po cvičení domů a rozepne si podprsenku, tak její prsa hned řeknou: „Holky, lokty jsme už kontrolovaly během cvičení a teď padáme zkontrolovat

kolena.“ Uznáte, že to je opravdu vážný fyzioterapeutický problém, který je potřeba řešit. Vůbec si nedokážu představit, že by si má prsa jen tak „vyrazila“ zkontrolovat stav mých kolien. Zároveň jsem nechtěl, aby chudák dopadla jako ta babička, co přišla k doktorovi s prostřeleným kolenem a ten se jí ptá: „Babi, co jste vyváděla?“ „Ale, chtěla jsem spáchat sebevraždu.“ Aha a proč jste se teda střelila do kolena?“ „Protože sousedka mi poradila, že se mám střelit 2 cm pod levou bradavku.“ Bylo tedy jasné, že musím zasáhnout a pomoci. Konzultoval jsem proto tento problém s mojí praktickou lékařkou a ta mi poradila dva posilovací cviky na prsní svalstvo, které jsem hned zařadil do cvičení RUN-DANCE. Teď mohu se zcela vážnou tváří konstatovat a sdělit všem, že jsme uspěli a problém vyřešili. Nyní máme všichni natolik zpevněná prsa a prsní svaly, že většina z nás může své podprsenky v klidu odložit zpět do šuplíku.

Potěšující zprávou je také to, že během cvičení nedošlo k žádnému úrazu, zranění ani neplánovanému početí. Manželé a partneři jsou teď zcela jistě pyšní na své vysportované krásné ženy a obdivně vzhlížejí na jejich nová, krásně tvarovaná a omlazená těla. A to obzvláště tehdy, když je rozvlíní v rytmu hudby. Pánové, berte proto častěji své partnerky na taneční párty a užívejte si pohledu na jejich nové sportovně laděné křivky. Již v úterý 5. 7. budete mít nejbližší možnou příležitost.

Děkuji všem cvičícím za jejich trpělivost, neskutečnou píli a vytrvalost. Všichni jste byli úžasní a budu se na Vás v říjnu opět těšit. Děkuji rovněž obci Velký Bor a našemu panu starostovi za ochotu, vstřícnost a za poskytnutí prostor pro naše cvičení.

Další sezonu cvičení RUN-DANCE zahájíme v pátek 7. 10. 2022. Pokud i Vy chcete mít krásně tvarované a vysportované tělo, umět se ladně pohybovat v rytmu dynamické hudby, zvedat nohy jako profesionální kankánová tanečnice a také mít fyzickou a sílu bojovníka MMA, tak neváhejte a přijďte mezi nás. Cvičení je pro všechny zdarma. Je jedno, zda jste muž, žena nebo nějaké to ONO, zda je Vám 8 nebo 88 let, vždy je čas zkusit něco nového. Budeme se na Vás těšit.

Za team RUN-DANCE Václav Makovec

Úplňky červenec, srpen 2022

Úplněk v Kozorohu - 13. 7. - 20:37

Úplněk ve znamení Kozoroha je nejvhodnější čas pro komunikaci s nadřízenými nebo s veřejnými orgány. Chcete zvýšit plat? Zajděte za šéfem a řekněte mu o tom. Potřebujete změnit něco nevyhovujícího ve vaší obci? Jděte za starostou nebo za zastupiteli a proberte to s nimi. Je dobrý čas na vyjednávání a na řešení problémů. Rozhodně vám neuškodí být v den úplňku doma a udělat si třeba krátký výlet do přírody. Prospěje vám to a nabije vás do obrovskou energii. Úplněk v červenci byl indiány nazýván úplněk bouřkový.

Úplněk ve Vodnáři - 12. 8. - 03:35

Úplněk ve znamení Vodnáře je ideální pro jakékoliv intelektuální a kreativní činnosti. V tomto se vám bude dařit. Úplněk přeje setkáním, ať už pracovním nebo jen přátelským. Opatrní byste však měli být v oblasti milostných vztahů, kde mohou hrozit hádky. Stejně tak mohou nastat konflikty s úředníky. Snažte se v tento den příliš nic neřešit a raději nechte věci plynout. Opatrní buďte i na své zdraví. Staří indiáni srpnový úplněk označovali jako jeseteří nebo také červený.

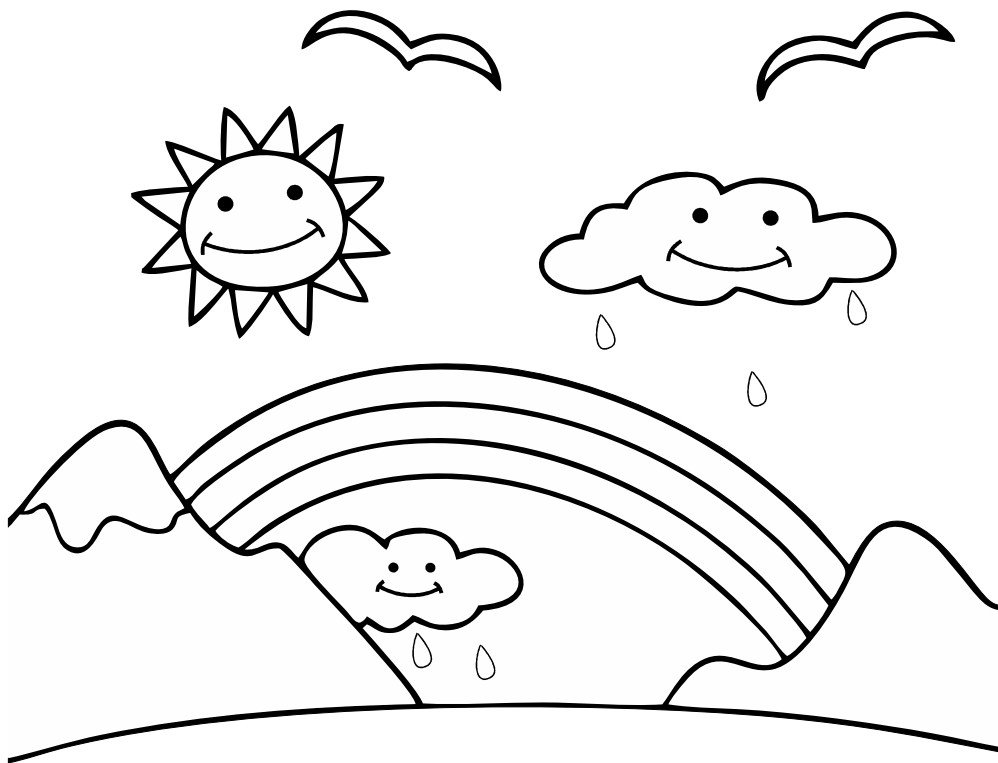
Jakou má nebe náladu?

Každý den hádám u oken
jakoupak náladu má dnešní den
Obloha tvoří záznaky
stačí se zadívat na mraky

Pokud se mraky černě mračí
přibalit deštník na hřiště stačí
když zase smějí se, sluníčko září
to se hned každý šťastně tváří

když nebe smutné je, tvoří se mlha
která se na kopce z údolí šplhá
když chytne vánoční náladu
nasneží závěje do sadu

když zase začte se v románu
růžový úsvit je po ránu
co dělá nebe když si hraje
natře se duhou až po okraje

Obláčekový dinosaur

Kristiánek má dnes narozeniny. Dostal spoustu dárků, veliký dort a byla oslava. Proč je tedy smutný? Nesplnilo se mu jediné narozeninové přání. Chtěl dostat opravdického dinosaura. Táta mu sice vysvětloval, že žádný dinosaur už nežije, ale Kristiánkovi to nepřipadalo fěr.

Zavřel se v pokoji a nechtěl vůbec ven. Už byl skoro večer a Kristiánek koukal z okna na oblohu. No ne, ten mrak vypadá úplně jako dinosaur! Kéž by za ním mohl na oblohu, aby si pohráli. Po chvílce se mrak rozpadl a Kristián šel spát. Ležel už v posteli, když uslyšel zaškrábání na okno. Chvilí si dodával odvahu a potom se šel podívat.

Byl to jeho obláčekový dinosaur! Rošťácky na něj pokyvoval. Kristián se nenechal přemlouvat. Nasedl mu na záda a vylétli až do oblak. Nahoře byla velká spousta dinosaurů. Už nebyli obláčekoví, a byli barevní papoušci. Pásli se na trávě a ti menší se honili kolem divokých rostlin a jezírek. Kristián se za nimi rozběhl a potom hráli skákanou, schovku za obřími vejíčky, vrčeli a ukazovali si zuby. Zrovna byli v nejlepším, když se zase objevil obláčekový dinosaur a chtěl ho odnést domů.

“Ne, já nechci. Zůstanu tu s vámi.” bránil se Kristián. Hned si ale vzpomněl na tátu a na mámu a začalo se mu stýskat. Vylezl dinosaurovi na hřbet a ten ho vzal ještě na výlet nad malinkými domečky a řekami. Nakonec doletěli až domů.

“Děkuji, kamaráde!” zavolal Kristián za mizejícím obláčkem, zavrtal se do peřin a byl to ten nejšťastnější kluk na světě. Ale celá ta noc je, děti, naše tajemství!

Ludmila Bakonyi Selingerová

24. 6.	17:00	Vernisáž výstavy „Vážím, vážíš, vážíme“	Velký Bor - OÚ
25. 6.	16:00	Pouťový fotbalový zápas	Velký Bor - hřiště
26. 6.		Velkoborská pouť s firmou Flachs	Velký Bor - náves
2. 7.		Večerní posezení s hudbou	Jetenovice - hřiště
3. 7.		Pouť s firmou Flachs	Jetenovice
3. 7.		Pouťový fotbalový zápas	Jetenovice - hřiště
5. 7.	14:30	Diskotéka postupně pro všechny generace	Velký Bor - kulturní dům
6. 8.	13:30	Velkoborská lávka	Velký Bor - rybník na hřišti

BJ SEVEN

 zveme Vás ve sváteční úterý
05.07.2022
do KD ve Velkém Boru
od 14.30 hod.
na dětskou pohádkovou DISCO párty

Zazní ty nejlepší písničky z pohádek a také moderní taneční disco hudba.
Určeno pro děti ve věku 1 - 10 let.

Vstupné děti: ZDARMA
Vstupné dospělí: 50,- Kč

BJ SEVEN

 zveme Vás ve sváteční úterý
05.07.2022
do KD ve Velkém Boru
od 17.00 hod.
na DISCO párty pro teenagery i dospělé

Nejlepší DISCO hity od 90 let až po současnost.

Vstupné : 50,- Kč

BJ SEVEN

 zveme Vás ve sváteční úterý
05.07.2022
do KD ve Velkém Boru
od 21.00 hod.
na taneční párty

Nejlepší POP a ROCK od 80 let až po současnost.

Vstupné : 100,- Kč

OBEC VELKÝ BOR ZVE NA VÝSTAVU

VÁŽÍM, VÁŽÍŠ, VÁŽÍME Vernisáž se koná 24. června od 17.00 h

Výstava vah a závaží ze soukromé sbírky manželů Kourových

24. června – 22. července 2022

ve výstavní síni Obecního úřadu ve Velkém Boru

VÝSTAVA JE PŘÍSTUPNÁ:

v pátek 24. června 17.00 – 19.00 h

v neděli 26. června 11.00 – 17.00 h

v pracovní dny OÚ 7.00 – 15.00 h

o víkendech a svátcích po předchozí domluvě na OÚ

na tel. 376 514 378 nebo 724 232 262